

■ Песню бярыце з сабою...

МАМА ВЕДАЛА ЁСЁ

Сёння хачу падзяліцца з чытачамі, як была напісана гэтая песня.

— З Юрасём Свіркам я пазнаёміўся на адной з чытацкіх сустрэч у Цэнтральнай бібліятэцы ў Мінску ў 90-я гады. Тады мяне вельмі ўразілі і добразычліваасць аўтара, і яго пачуццё роднага слова, і тая шчырасць, з якой ён чытаў «Мама ведала ёсё». Я нават застаўся пасля сустрэчы ў чытальнай зале, дзе на стэндзе стаялі ўжо выдадзеныя раней кніжкі аўтара. Знайшоў гэты верш, перапісаў яго ў свой запаветны сшытак любімых вершаў. Назаўтра я ўжо яго ведаў на памяць, і неяк сама сабой да яго прыдумалася мело-

дыя, якая потым была пакладзена на ноты. Праз некаторы час, выпадкова сустрэўшы паэта ў кнігарні, я прызнаўся яму, што літаральна на другі дзень пасля вечарыны напісаў песню на яго вершы. Помню як сёння, Юрась усміхнуўся і зазначыў:

— Дык ты напісаў песню за адзін дзень?
— Так, — адказаў я.
— Вельмі дзіўна, гэты верш я напісаў таксама на адным дыханні...

Я вельмі рады, што быў знаёмы з такім аўтарам, і да сённяшняга дня з цеплынёй успамінаю гэтыя першыя сустрэчы.

Юрась СВИРКА (1933—2004).
Вядомы беларускі паэт. Аўтар паэтычных кніжак, сярод якіх «Шэпчуцца ліўні», «Вечнасць», «Крэўнасць», «Аўтограф», «Люблю і веру», «Узаемнасць». Два дзесяцігоддзі загадваў аддзелам прозы і паэзіі ў тыднёвіку «Літаратура і мастацтва». Лаўрэат літаратурнай прэміі імя А. Куляшова.

Словы Ю.Свіркі   Музыка Я.Ксяневіча

Павольна, пранікнёна

Ма-ма ве-да-ла ёсё: і як жыць, і як ткаць, як цяп-лі-ва дзя-цей ча-ра-

дой га-да ваць... Ма-ма ве-да-ла ёсё: ле-кі траў, ле-кі слоў, не збі-

ма-ла-ся ў ча-се пры-ле-ту бус-лоў... Ма-ма ве-да-ла ёсё, ма-ма

ве-да-ла-ла... ма-ма сэр-ца сваё на-заў-жам ад-ла-ла...

Куплет 1:
Мама ведала ёсё: і як жыць,
і як ткаць,
Як цярпліва дзяцей
чарадой гадаваць.
Мама ведала ёсё:
лекі траў, лекі слоў,
Не збівалася
ў часе прылёту буслоў.

Прыпеў:
Мама ведала ёсё, мама ведала,
Мама сэрца сваё
назаўжды аддала.
Мама ведала ёсё, мама ведала,
Мама сэрца сваё
назаўжды аддала.

Куплет 2:
Мама ведала ёсё:
па туману, па шэпту бяроз
Вызначала пагоду —
і дождж, і мароз.
Мама ведала ёсё: дзе маўчаць,
а дзе — голас падаць.
Таямніцу матуліну
мне б разгадаць.

Куплет 3:
Мама ведала ёсё:
нават тую сасонку (О, жак!),
Пад якой на пагосце
ёй вечна ляжаць.
...Пад якой на пагосце
ёй вечна ляжаць.
Мама ведала ёсё,
мама ведала...

Яўген КСЯНЕВІЧ,
кампазітар-песеннік,
куратар мастацкіх
і музычных праектаў,
калекцыянер мініяцюнай
кнігі. Аўтар песень на
вершы беларускіх паэтаў

■ Ну і ну!

Выкопвай у лесе... кабель

Позна ўвечары ў лесе каля вёскі Глівін пад Барысавам дзяржін-спектары затрымалі жыхара райцэнтра, які спрабаваў укараці... кабель «Белтэлекама».

Як паведамілі ў Дзяржін-спекцыі, мужчына ўжо выкапаў некалькі ям і зрабіў мацаванні, за якія ён збіраўся выцягнуць правады. Пры сабе зламыснік меў нажоўку, аднак перарэзаць кабель ёй яшчэ не паспеў. На месца затрымання прыбылі супрацоўнікі Барысаўскага РУУС, якія падзякавалі дзяржінспектарам і разказалі, што гэта не першы выпадак крадзяжу кабелю дзеля каляровых металаў.

Піратэхніка на \$20 000

Супрацоўнікі Ленінскага РУУС сталіцы канфіскавалі піратэхнічныя вырабы, якія захоўваліся ў падвальным памяшканні жылога дома на праспекце Ракасоўскага, што парушае патрабаванні заканадаўства аб захаванні такой прадукцыі.

Піратэхніка належала індывідуальнаму прадпрымальніку, які з сям'ёй пражывае ў гэтым жа доме. Паводле слоў гаспадара прадукцыі, агульны кошт канфіскаванага тавару складае каля 20 тысяч долараў. Міліцыянеры налічылі больш за 150 тысяч адзінак, але гэта лічба не канчатковая. Вядома, што продаж піратэхнічных вырабаў — асноўны заробак жыхара мікрараёна Серабранка. Па гэтым факце праводзіцца праверка.

Сяргей РАСОЛЬКА.
rs@vziazda.by

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	9.23	16.47	7.24
Віцебск —	9.20	16.29	7.09
Магілёў —	9.13	16.37	7.24
Гомель —	9.01	16.43	7.42
Гродна —	9.37	17.04	7.27
Брэст —	9.29	17.14	7.45

Месяц

Маладзёк 18 снежня.
Месяц у сузор'і Стральца.

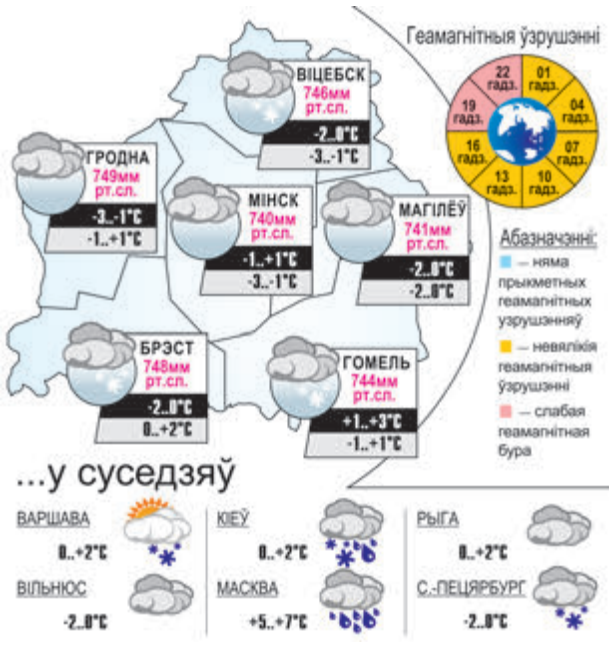
Імяніны

Пр. Андрэя, Георгія, Івана, Мікалая, Савы, Сафрона, Фёдара.
К. Аліцыі, Альбіны, Яўсея.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Каб пасля сексу муж не адварочваўся да сценкі, Софачка павесіла на сценку фатаграфію сваёй мамы.

— Што такое бясконцасць?
— Эстонцы лічаць кітайцаў.

Учора ў горадзе дзёрзка абрабавалі краму «Усё для рыбалкі». Мяркуючы па ўкрадзеным, зламыснікі ідуць на лямашку.

— Вова, ты з кім у садку гуляеш?
— З хлопчыкамі.
— А чаму з дзяўчаткамі не гуляеш?
— Грошай няма!

Міжсезонне ў траўматалагаў — гэта калі мата-

цыклісты ўжо скончыліся, а снаўбардысты яшчэ не пачаліся.

Жонка кажа мужу:
— Дарагі, ты ўяўляеш, сёння працігала ў адным часопісе, што ў некаторых плямёнах Афрыкі мужы прадаюць сваіх жонак! А ты б мяне змог прадаць?
— Што ты, каханая! Я б цябе падарыў!

Усе хочуць добра. Пільна прыглядайце за сваім добром!

calcuttura.ru

Даты

16 СНЕЖНЯ

1773 год — адбылася акцыя пратэсту амерыканскіх каланістаў, якая ўвайшла ў гісторыю як «Бостанскае чапніццё». Гэта адбылося пасля таго, як брытанскі ўрад выдаў так званы «Чайны закон», які дазволіў Ост-Індыйскай кампаніі напрамую прадаваць чай у паўночнаамерыканскіх калоніях па цане ўдвая ніжэйшай, чым раней, а таксама танней, чым у Вялікабрытаніі і ў любых мясцовых чайных гандляроў і кантрабандыстаў. І вось калі 16 снежня ў бостанскую гавань прыйшоў чарговы карабель з чаем Ост-Індыйскай кампаніі, каланісты, апранутыя ў нацыянальныя касцюмы індзейцаў і ўзброеныя сякерамі і дубінамі, пракраліся на борт судна і хутка спустошылі трымы, выкінуўшы за борт каля 45 тон гарбаты. Гэта падзея і ўвайшла ў гісторыю як «Бостанскае чапніццё», якое стала адным з каталізатараў Вайны за незалежнасць у Паўночнай Амерыцы.

1775 год — нарадзілася Джэйн Осцін, англійская пісьменніца-раманістка. Яна — адна з нешматлікіх жанчын свайго часу, якія не проста дабіліся поспеху ў літаратуры, але і здолелі застацца папулярнымі аж да нашых дзён. Яе раманы аб'ядноўваюць у сабе іронію, тонкі псіхалагізм і аналіз сучасных ёй сацыяльных рэалій.

1882 год — нарадзіўся (в. Лябёдка, цяпер у Шчычынскім раёне) Тадэвуш Іваноўскі, натуразнаўца, прафесар. У 1910 годзе скончыў Пецябургскі ўніверсітэт. Заснаваў Лабараторыю прыродазнаўчых навук у Пецябургу, дзе і працаваў да 1915 года. У 1914 і 1917 гадах удзельнічаў у навуковых экспедыцыях каля берагоў Баранцавага мора, дзе збіраў матэрыялы для заалагічных музеяў. У 1919-м адкрыў у Каўнасе прыродазнаўчую даследчую станцыю з заалагічным музеем і кіраваў ёю. У 1940—1964 гадах загадваў кафедрой заалогіі Віленскага ўніверсітэта. Памёр у 1970 годзе.

1962 год — нарадзіўся (в. Ракаў Валожынскага раёна) Валяр'ян Язэпавіч Янушкевіч, беларускі скульптар. Сярод работ: помнікі А. Міцкевічу ў Навагрудку і Лідзе, Ф. Скарыну ў Лідзе, мемарыяльныя дошкі Ф. Скарыны ў Ягелонскім (г. Кракаў, Польшча) і Падуанскім (г. Падуя, Італія) ўніверсітэтах, сюжэтаў пад агульнай назвай «Хросны шлях» у касцёле Святога Роха ў Мінску і інш.

Было сказана

Цім БЁРТАН, амерыканскі кінарэжысёр, прадзюсар і пісьменнік:
«Не ганарыся сваім выглядам, таму што не ты яго ствараў. Ганарыся сваёй душой. Ты з'яўляешся яе скульптарам».